

IN MEMORIAM

VOJISLAV ĐURIĆ

Vojislav Đurić rođen je 17. aprila 1940. u Beogradu, u porodici prosvetnih radnika. Učiteljsku školu završio je u Požarevcu, školske 1958/59. Posle završene učiteljske škole redovno se upisuje na Filozofski fakultet u Beogradu, grupu za sociologiju, gde je diplomirao februara 1964. Ubrzo po diplomiranju odlazi na otsluženje vojno-kadrovskog roka, u Školu za rezervne oficire. Po izlasku iz JNA, aprila 1965, zaposlio se u Zavodu za urbanizam i komunalno-stambene poslove SAP Vojvodine u Novom Sadu, u svojstvu stručnog saradnika za sociologiju. Tu je radio sve do juna 1971, kada je zasnovao radni odnos sa Centrom za političke studije i društveno-političko obrazovanje — Novi Sad. U toku rada u Centru započeo je izradu svoje doktorske disertacije *Sociološki aspekti difuzije inovacija u seoskim sredinama*, koju je uspešno odbranio 6. decembra 1973. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, i stekao doktorat socioloških nauka. Krajem septembra 1974. biran je u zvanje docenta iz predmeta Osnovi nauke o društvu na Fakultetu za fizičku kulturu u Novom Sadu. Iznenađna smrt zatekla ga na dužnosti prodekana Fakulteta za fizičku kulturu. U školskoj godini 1976/77. očekivao se njegov izbor za vanrednog profesora — referati su bili ranije napisani.

Oženjen je i ima jedno dete. Vojislav Đurić učestvovao je (kao koautor) u pisanju i objavljivanju pet knjiga, publikovao je oko 40 članaka, preko 36 prikaza, osvrta i recenzija, imao je 12 referata i koreferata, dva prevoda. Krajem 1975. u biblioteci Znanje izdavačke kuće Gradina iz Niša objavljena mu je knjiga *Inovacije u društvu*.

Iz ovog bogatog opusa pokojnog kolege Đurića, može se zaključiti da se bavio sociološkom problematikom urbanizacije, stanovanja, porodice, društvene pokretljivosti omladine, društvenim promenama u selu, staračkim poljoprivrednim domaćinstvima, difuzijom inovacija. Tačnije, veoma se intenzivno bavio sociologijom naselja. Jednom reči, kao pripadnik mlađe generacije talentovanih sociologa, svojim je radovima uveliko zadužio ne samo vojvođansku već i jugoslavensku sociološku misao.

Pažljivi čitalac tekstova pokojnog Đurića mogao je uočiti da je veoma dobro poznao savremene svetske tokove iz oblasti urbane i ruralne sociologije, da je ta znanja iz svetske literature značajki koristio prilikom razmatranja naših, specifičnih jugoslovenskih problema, posebno vojvođanskih prilika. U oblasti empirijskih istraživanja, pokazao je svoje neosporne naučne kvalitete, jer je bio vrstan poznavalac metodologije sociološkog istraživanja u svim njegovim fazama. Jednom reči, osnovna vrednost Đurićevog naučnog stvaralaštva sastoji se u tome što je stvaralački i na marksističkim saznanjnim principima razmatrao društvene pojave i procese u jugoslovenskoj samoupravnoj socijalističkoj stvarnosti.

Dr Vojislav Đurić nije bio samo plodan pisac naučno-stručnih tekstova već je bio i veoma aktivan u naučnim i stručnim organizacijama u zemlji i inostranstvu:

REVIJA ZA SOCIOLOGIJU

član — saradnik Matice srpske u dva izborna mandata; od 1965. član Srpskog sociološkog društva (a od 1968. do 1971. i član Upravnog odbora) i član Jugoslovenskog društva za sociologiju (predsednik sekcije za sociologiju sela i grada); član izdavačkog saveta i redakcije časopisa »Sociologija sela« i član izdavačkog saveta časopisa »Žena«. Takođe je, posle konstituisanja Udruženja sociologa SAP Vojvodine, u februaru mesecu prošle godine, bio jedan od najaktivnijih članova. Isto tako bio je član Evropskog udruženja za sociologiju i Evropskog udruženja za ruralnu sociologiju.

Pokojni kolega Đurić od svog je punoletstva, tj. od 1959. neprekidno u redovima Saveza komunista Jugoslavije. Kao omladinac učestvovao je na tri savezne radne akcije, gde je jednom bio pohvaljen a jednom proglašen udarnikom. Imao je sve stručne i moralno-političke komponente da marksistički obrazuje i vaspitava mlade generacije; bio je aktivan učesnik u razvoju samoupravnih odnosa i u rešavanju problema radnih organizacija u kojima je radio.

* * *

Ako se o ljudima sudi po tome kakvim su životom živeli i šta su za sobom ostavili, onda se sa sigurnošću može reći da je kolega Đurić svoj život proživeo časno i pošteno, a dela koja je za sobom ostavio dovoljna su i za jedan prosečan ljudski vek, iako je živeo samo 36 godina, jer rezultati istraživanja do kojih je došao, biće trajno ugrađeni u temelje razvoja jugoslovenske sociologije.

Borislav J. Dimković